

6. Мазаракі А.А., Лігоненко Л.О., Ушакова Н.М. Економіка торговельного підприємства: Підручник / Під ред. Н.М. Ушакової. – К.: Хрещатик, 1999. – 800с.
7. Грузинов В.П. и др. Экономика предприятия: Учебник для вузов / Под ред. проф. В.П. Грузинова. - М.: Банки й биржи, ЮНИТИ, 1998. - 535с.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Бабюк К.Г.

Науковий керівник: Скорук О.П. к.е.н., доцент

Розглянутосукупність теоретичних, методичних і практичних проблем, пов'язаних із сучасним вдосконаленням матеріально-технічного забезпечення сфери аграрного виробництва.

Вступ. Стан матеріально-технічної бази агропромислового виробництва потребує докорінних змін і модернізації. Наявність і якість технічних та інших промислових ресурсів була, є й буде одним із головних напрямів інтенсифікації сільського господарства. Проте в сучасних умовах у світовому сільському господарстві механізовані технології набувають нових, інноваційних компонентів — ресурсозбереження, реального управління процесами росту і розвитку живих організмів, оптимізації термінів виконання передбачених технологічних операцій та агротехнічних вимог, біологізації технології, одержання продукції із завчасно визначеними (відповідно до реального попиту) кількісними й якісними характеристиками.

Постановка проблеми. Подальший розвиток агропромислового виробництва неодмінно пов'язаний з його техніко-технологічним переозброєнням. Кризовий стан галузі значною мірою зумовлений істотними недоліками в матеріально-технічному забезпеченні, різким погіршенням платоспроможності сільськогосподарських товаровиробників. Зниження ресурсного потенціалу негативно позначається на обсягах виробництва сільськогосподарської продукції, на темпах оновлення сільськогосподарської техніки. Капітальні вкладення в АПК за останні роки зменшилися більш як на 40%. Недостатнім є нині матеріально-технічне забезпечення переробки підприємств, що призводить до великих витрат сировини, стримує глибину її переробки, зменшує можливість розширення асортименту продовольчих товарів. Рівень забезпечення більшості сільськогосподарських підприємств матеріально-технічними засобами не перевищує 50% від нормативної технологічної потреби. Більше половини парку тракторів, збиральних комбайнів та вантажних автомобілів відпрацювали свій амортизаційний строк. Внаслідок цього витрати на ремонт і технічне обслуговування становлять біля 70% суми коштів на придбання нової техніки, до 40% машин простоюють з технічних причин. Шляхи вирішення даної проблеми пропонують такі вчені як: Підлісецький Г.М., Блоха А.В., Льошенко В.О., Остапенко М.О., Шаповалов В.І., Саблук П.Т. Всі вони сходяться на думці, що завдання поліпшення матеріального й технічного забезпечення АПК має стати визначальним у розробленні аграрної політики держави.

Результати дослідження. Враховуючи такий стан матеріально-технічного забезпечення АПК, схема її реформування повинна передбачати збереження цілісної інфраструктури інженерно-технічного і технологічного виробництва (господарський рівень), створення акціонерних товариств обласного рівня, до яких можуть входити підприємства обласної і міжрайонної спеціалізації, ремонтні заводи, товаровиробники [5,с.35].

Машинобудівні заводи та інші підприємства-виробники матеріально-технічних ресурсів уже розвивають фірмове технічне обслуговування на основі створення ринкової інфраструктури: технічних центрів, дилерських та прокатних пунктів, машинно-технологічних формувань, фірмових магазинів. На заводи і створені ними сервісні структури покладаються функції і відповідальність за реалізацію технічних і хімічних засобів, технологічного обладнання, запасних частин та ремонтних матеріалів, організацію ремонту і технічного обслуговування машин протягом усього періоду експлуатації, відновлення та продаж частково спрацьованої техніки [3,с.9].

Впорядковується закупівля технічних засобів за кордоном. Зокрема, можна купувати передусім техніку, аналоги якої не виробляються в Україні, переважно на умовах створення спільних підприємств та їх одночасного інвестування. Поєднання цілеспрямованого імпорту зарубіжних технічних засобів з нарощуванням власного виробництва високоякісних машин на рівні кращих світових зразків за передовими технологіями створить сприятливе конкурентне середовище на ринку техніки.

Проведення реформ і подолання соціально-економічної кризи вимагають значних фінансових і матеріальних ресурсів. З різних існуючих варіантів залучення коштів в економіку сільського господарства найбільш реальний і ефективний на сьогодні є лізинг. Лізинг — це довгострокова оренда машин і обладнання при збереженні права власності на них за орендодавцем. З господарської точки зору, лізинг слугує засобом реалізації продукції, розвитку виробництва, впровадження науково-технічного прогресу, створення нових робочих місць, тому держава зацікавлена у підтримці і розширенні лізингових операцій. Новою формою удосконалення матеріального та технічного забезпечення АПК є створення постійно діючих виставок-ярмарків. Основною метою їх діяльності є купівля — продаж матеріально-технічних засобів агропромислового комплексу, сільськогосподарської продукції і товарів її переробки. На них сільськогосподарський

товаровиробник може не лише реалізувати свою продукцію, а й укласти договори на придбання матеріальних і технічних засобів безпосередньо з їх виробниками або з посередницькими структурами [1, с.65].

Висновки. Запровадження таких інновацій неодмінно вплине на сучасну технічну політику, найголовнішими напрямками якої слід вважати:

1. Розробку та впровадження таких технічних засобів, які б відповідали новим технологіям і базувалися на автоматичній й електроніці, відповідали ідеології живих організмів.

2. Формування на цій основі сучасної системи машин з максимальним урахуванням галузевих і ґрунтово-кліматичних особливостей регіону та технологічних особливостей живих організмів.

3. Підпорядкування подальших земельних перетворень можливості створення високотоварних аграрних підприємств, в яких, власне, й організується реальна база для високоефективного використання нової системи впровадження ресурсозберігаючих технологій.

4. Очевидним має бути одне: сільському господарству потрібен перспективний парк сільськогосподарської техніки, перспективні добрива, агрохімікати, перспективні енергозберігаючі та біологічні технології.

Лише на цій основі можна передбачити забезпечення точного виконання технологічних операцій і досягнення високої продуктивності праці за оптимальних витрат виробництва; скорочення потреби у механізаторах; комплексного виконання агротехнічних заходів при дотриманні оптимальних термінів і вимог технології.

Література

1. Прокопенко А.Л. Удосконалення організації забезпечення сільськогосподарською технікою// Економіка АПК. – 2009. - №5. – с.65-69

2. Льюшенко В.О. Організація і удосконалення ринку матеріально-технічного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників// Економіка АПК - №3. – 2008. – с. 9-16

3. Остапенко М.О. Формування матеріально-технічного забезпечення сільськогосподарських підприємств// Актуальні проблеми економіки. – 2009. - №9. – с.7-12

4. Підлісецький Г.М. Матеріально-технічна база аграрного виробництва: стан і проблеми відтворення// Агроінком. – 2009. - №5-6. – с.34-39

ВІДТВОРЕННЯ ТА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Бутило В.В.

Науковий керівник: Кафлевська С. Г., к.е.н., доцент

Розглянуті питання якісного і кількісного забезпечення ПСП «АФ Батьківщина» с. Стрижаків Винницького району трудовими ресурсами. Досліджено рівень продуктивності праці та визначені шляхи його підвищення.

Проблема дослідження. Забезпечення ефективності політики використання трудових ресурсів є одним із основних питань, які необхідно розглядати в контексті соціально – економічного розвитку країни, окремого регіону. Сучасний етап соціально – економічного розвитку в Україні супроводжується такими негативними рисами, як перевищення пропозиції робочої сили над попитом; низька ефективність використання трудового потенціалу країни; низька пристосованість робочої сили до нових умов господарювання; зростаючі соціальні ризики; низький рівень, нестабільність і коливання доходів тощо, що й призводить до збіднення переважної частини населення. На думку О. І. Замори, головною причиною такого стану є те, що основні структурні параметри економічного потенціалу країни не в повній мірі відповідають національним інтересам [1].

Аналіз останніх досліджень. Значний внесок у розробку питань праці і зайнятості населення внесли П. П. Борщевський, О. А. Богущий, О. Гудзинський, О. Дяків, І. Л. Левицькі, М. М. Матюха, П. Т. Саблук, М. Шаповал, О. Г. Шпикуляк, В. В. Юрчишин, К. І. Якуба.

Разом з тим, у зв'язку із великими змінами в характері розвитку сільськогосподарського виробництва на перший план висувуються деякі нові аспекти удосконалення використання трудових ресурсів села.

Мета статті. Дослідження процесів, пов'язаних із формуванням трудових ресурсів, які б відповідали вимогам ведення сучасного сільськогосподарського виробництва, та розробка пропозицій щодо ефективного використання праці є актуальним і необхідним завданням розвитку галузі сільського господарства.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні спостерігається значний дефіцит якісної, висококваліфікованої, тобто конкурентоспроможної робочої сили, а це заважає стабілізації й економічному зростанню, розширеному розвитку підприємницьких структур.

Аналіз даних свідчить про те, що найбільш чисельною категорією працюючих ПСП «Агрофірма